

Een verloren cowboy onder de gieren

(De Vakantiefietser nr. 1997/2 – Benny Van Bruwaene)

Tips voor trips in Mexico

Fietsen tussen cactussen in de woestijn of door bergen en canyons van de Sierra Madre. Cola drinken bij de Tarahumara indianen of gered worden door een Engelse dame. Alle zijn mogelijk in Mexico. Benny Van Bruwaene heeft voor ons een fietsroute en een aantal suggesties en tips voor onderweg.

Creel is een klein wildweststadje op 2000 meter hoogte in het noorden van Mexico. Het heeft één verharde hoofdweg en ligt godverlaten verscholen tussen bergen en canyons. De Barranca del Cobre is van richel tot rivier 1500 meter diep, oftewel het dubbele van de Grand Canyon in Arizona. Wij logeerden hier in de Parador de la Montana, een hotel naar Westerse normen. Voor de avontuurlijk ingestelde reiziger is er nog Casa Margerita, een soort primitieve gîte d'étape. Arturo, een plaatselijke gids, heeft een mountainbikeverhuurbedrijf: 'expediciones umarika'. Verscholen in een vervallen huis met een scheef hangend uitgangbord vind je hier perfecte en goed onderhouden mountainbikes. Mountainbikes zijn te huur inclusief reparatiesje, pomp en andere toebehoren, en zelfs een primitief routekaartje voor mountainbikes. Ongelofelijk in een land waar alles geïmproviseerd en gearrangeerd wordt.

Wij hebben vanuit Creel een aantal fietstochten gemaakt. Eén trip ging door de bergen naar heetwaterbronnen. Onderweg dronken we cola bij Tarahumara Indianen. Een oude vrouw was aan het koken. Boven de kachel hing een vel van een gifspuwende slang. De kleindochter van 13 jaar hielp mee koken; binnenkort zou ze trouwen.

Een aanrader is de tocht van Creel naar Bahuichivo (100 kilometer), met onderweg een hotel aan de Barranca del Cobre (El Divi sadero). Van uit Bahuichivo kun je weer terug rijden of doorfietsen naar Urique, 54 kilometer verderop. Hier slaap je bij de plaatselijke bevolking want Urique heeft geen hotelaccommodatie. Via Churo fiets je vervolgens naar Divisadero en dan weer terug naar Creel. In totaal 300 kilometer keihard fietsen, maar een indrukwekkende tocht. Een andere fietsroute gaat naar Batopilas (123 kilometer). Op deze route daal je honderden meters af, waarbij je door verschillende flora- en klimaatzones komt. Batopilas heeft één hotel (helaas zonder airconditioning, een gemis in die hitte). Via Cienegata de la Barranca kun je terugfietsen naar Creel. Onderweg: bergen, kloven en Indianen. Maar je overleeft het wel.

Cupper Canyon trein

Voor de 'echte' fietsers zal het een uitdaging zijn om van Creel naar El Fuerte aan de kust te fietsen, dwars door de Sierra Madre. Het moet kunnen, het zou wel prachtig zijn, maar ik ontmoette niemand die dit traject al gefietst heeft. Een zware route met extreme verschillen: je fietst van 25°C naar 45°C, van koel en hoog naar tropisch en laag, van kaal rotsgebergte naar tropisch woud. Er zijn paden die je met een mountainbike kunt doen, weliswaar moeilijk bereikbaar, maar ik heb ze gezien vanuit de fameuze Cupper Canyon trein. Een weg is er niet, alleen een spoorlijn. De aanleg ervan heeft 50 jaar geduurd en duizenden levens gekost. Het spoor wringt zich tussen gigantische rotsmassieven, en loopt over smalle viaducten en door tunnels. Een goederentrein die eerder was vertrokken, was de diepte in gestort. We konden hem nog zien hangen. Ik was meteen verzoend met het slakkengangetje van onze trein.

Vanaf de trein zagen we de paden die omhoog en omlaag kronkelden, ruw maar ideaal voor de mountainbike. Volgens de Guia Roji, een onbetrouwbare Mexicaanse kaart, kan men in een kleine week door het bergmassief fietsen van Creel naar El Fuerte. Ik geloof er niets van.

De uitgekomen nieuwe kaart van het 'Secretaria de Comunicaciones y Transportes' schijnt betrouwbaarder te zijn en laat zien dat fietsen door het gebergte heel moeilijk is. Tenzij je een omweg van 750 km maakt, met overnachting bij de plaatselijke bevolking. In de dorpjes onderweg vind je Spaans sprekende mensen, meestal mestiezen. Ze zijn zeer vriendelijk en gastvrij. Op het 'platteland' wonen de oorspronkelijke Indianen; deze mensen zijn stugger en achterdochtig en spreken niet altijd Spaans. Iedereen is er arm, maar anderzijds is het leven in de bergdorpen spotgoedkoop. Een toerist geraakt overal aan eten, je vindt overal coca of gedistilleerd water en ook overnachten is geen probleem. De hygiëne is wel bedenkelijk.

Siempre nos recordamos te, Giuseppe

De in 'Bicycling in Mexico' (zie de literatuurlijst onderaan) beschreven route van Patzcuaro naar Valle de Bravo en naar Taxco, is beslist de moeite waard. Het landschap is bergachtig en je kunt kleine secundaire wegen nemen. Je vindt op fietsafstand behoorlijke en niet te dure hotels. Wij hebben in de omgeving van Valle de Bravo door het kleurrijke, typische Mexico gefietst. Hier was zelfs een mountainbike parcours en een Beverly Hills-achtig hotel. Het verblijf in dit hotel Avandero met golf, zwembad, tennis..., is betaalbaar.

Samen met Mattijs, mijn zoontje van zeven, probeerde ik rond het meer van Valle de Bravo te fietsen. Een Britse dame vermoedde dat er een pad liep, want haar bedienden maakten er gebruik van. Indien het toch mis zou lopen, dan mochten we altijd op haar een beroep doen. Wat dacht die mevrouw wel van ons? Langs het pad stonden we op 500 meter van Avandero plots voor een bergbeek. Mattijs vond dat we die beter konden oversteken, anders moesten we

helemaal terugkeren. Met de fietsen in onze (mijn) nek zochten we een doorwaadbare plaats. Plots zagen we bij die beek een blauw kruis met het opschrift 'Siempre nos recordamos te, Jiuseppe' (Jozef, we zullen je altijd gedenken). Daarop zijn we toch maar teruggekeerd naar onze Britse mevrouw. Met haar camionette redde ze ons uit de moeilijke situatie.

Fietsen over onverharde wegen in de Estado de Mexico is fantastisch. Maar eigenlijk heb je daar een lokale gids voor nodig. Mexicaanse gidsen zijn niet duur. Ze moeten wel betrouwbaar zijn en willen en/of kunnen fietsen.

Gieren en krekels

Mijn laatste fietstocht in Mexico was ook de kortste. Wij logeerden in Todos Santos, een klein stadje op de zuidpunt van Baja California aan de Stille Oceaan. Ik wou een van de hiking trips fietsen, die Jim Conrad in zijn boek 'No frills guide to hiking in Mexico' beschrijft. De hotelbaas bezorgde me een fiets met koersstuur en dunne banden. Met zoveel mogelijk drinkwater reed ik via de drukke nationale weg La Paz – Cabo, in alle vroegte de stad uit. Ik wilde vroeg beginnen, want in de woestijn wordt het later broedheet. Fietsen in de zomer is hier in feite absurd. Ik was blij na 10 kilometer de woestijn te mogen indraaien op een jeeppad, goed berijdbaar voor fietsen met dikke banden. Mijn dunne banden zakten vervelend diep in het zand, maar het ging. De route ging verder de woestijn in, en de grote weg geraakte uit het zicht. Op zeker moment zag ik alleen nog woestijnzand, cactussen, enkele struiken en een staalblauwe hemel. Ik voelde me als een verloren cowboy onder de gieren in een moordende western. Plotseling hoorde ik geritsel in het kale struikgewas. En dan luid gekeel van krekels, of was het gegier van een soort gierkrekkel. Ik maakte meteen de conclusie dat mijn fiets niet geschikt was voor deze hiking route en ik ben teruggekeerd.

Praktische reisinformatie:

Wegenkaarten:

Wegenkaarten zijn in Mexico moeilijk te vinden en zeer onnauwkeurig. De nieuwe reeks van het 'Secretaria de Comunicaciones y Transportes' is een vooruitgang, maar veel kaarten zijn nog niet af. Er bestaan stafkaarten op schaal 1:50.000 en 1:250.000 – te bevragen via Pieds-à-Terre in Amsterdam – maar reken er niet te veel op: ze zijn duur en meestal uitverkocht.

Boeken:

'Bicycling in Mexico' door Ericka Weisbroth en Eric Ellman; 1990; Hunter Publishing, Inc., Edison, New Jersey. In Europa verdeeld door Bradt Publications. Een perfect fietsboek voor Mexico, met veel gedetailleerde wegeninformatie en alles wat met een fietstocht in Mexico te maken heeft. Wel wijken de auteurs weinig af van de hoofdwegen.

'No frills guide to hiking in Mexico' van Jim Conrad, Bradt Publications, 1992.

Lokale gids en mountainbikeverhuur in Creel: Arturo Gutierrez, Apartado Postal 61, Creel, Chihuahua, Mexico 33200, fax: 145 6-02-12

Benny Van Bruwaene, Kerkhofstraat, 2, 1600 St.-Pieters-Leeuw